

Папи ти, херцоги ти, графове ти и други ти италиански владалци зели да закрилять учени ти и художници ти, градили академи, отваряли книжници (библиотеки), събирали старини, градили хубави сгради, правили скъпи статуи и изображения. Най-штедри закрилници на искуството то въ XV вѣкъ и въ начало то на XVI вѣкъ се показали Флорентийски ти Медичи (Козма, Лаврентий и папа Львъ X). Това врѣме се нарича въ история та епоха на Възраждане то на наука та и искуството то.

Тогава зели да градеть црѣкви ти и царюви ти дворове споредъ стилъ тѣ на стари ти грѣцки и римски сгради, намѣсто срѣднѣвѣковий готический стилъ. За главно домостроително произведение на епоха та за Възраждане то служи прочута та црѣква Свети Петръ въ Римъ, (която била подкачена да се гради въ врѣме то на папа Юлия II отъ домостроителъ тѣ Браманте).

Живописество. Отъ всички ти искуства на онова врѣме най-много се уработило живописество то. По характеръ тѣ на рисование то и по мѣсто то на искусствена та дѣятелность, италианско то живописество се раздѣлило на нѣколко школи.

1. На ломбардска школа, на чело на която се явили Леонардо де Винчи и Кореджио. Леонардо билъ родомъ отъ Флоренция, нѣ работилъ повече въ Миланъ. Отъ негови ти произведения най-забѣлжително е »Тайна та вечеря«, която е исписана на стѣна та на единъ миланский манастиръ. Казоватъ, че кога се работило това изображение, той много врѣме трѣсилъ живъ образецъ, отъ който да може да испише лице то на Иуда прѣдатель тѣ. Настоятель тѣ на манастиръ тѣ, който билъ простъ и ограниченъ човѣкъ, подканялъ Леонарда да довърши по-скоро изображението и го мѣмрялъ, че е лѣнивъ; живописецъ тѣ испълнилъ желание то му, нѣ зель него съштий за